

## روش مجهول کردن جمله در زبان عربی

- فاعل جمله معلوم را حذف می کنیم.
- مفعول به جمله معلوم را با اعراب رفع به جای فاعل قرار داده و به آن «نایب فاعل» گوئیم.
- با توجه به نایب فاعل ، فعل جمله را مجهول می کنیم.
- منظور از «توجه به نایب فاعل» مطابقت فعل مجهول با نایب فاعل از لحاظ جنسیت است.

● اگر فاعل ضمیر مستتر باشد : با حذف فاعل کاری نداریم سراغ مرحله دوم یعنی مطابقت فعل با مفعول می رویم.

الفلاح یزید وقت العمل فی المزرعه : یزاد وقت العمل فی المزرعه .

● در مضارع مثال واوی در فعلهای معلوم حرف عله حذف می شود (در تمام صیغه ها) ولی در مجهول حرف عله باید عیناً برگردد.

یجد (معلوم)      یوجد (مجهول)

- تبدیل جمله معلوم به مجهول در صورتی که مفعول به ضمیر باشد :
- فعل را برای صیغه ای که مربوط به ضمیر مفعولی است صرف می کنیم /
- فعل را مجهول می کنیم : الرجل صدقك : صدقت

در زبان عربی به فعل معلوم و به فعل مجهول به ترتیب "مبنی للمعلوم" و

"مبنی للمجهول" گفته می شود

باید توجه داشت که کلمه "مبنی" در اینجا با آنچه در مورد معرب و مبنی

گفته شد فرق می کند و لذا نباید این دو را با هم اشتباه گرفت !

● اگر مفعول به ضمیر باشد و بخواهیم جمله را مجهول کنیم، بهترین راه آن است که آن ضمیر را حذف کنیم و آنگاه فعل مجهول را به صیغه ی آن ضمیر بیاوریم : **اکرمکم علی : اکرمتم**

● اگر فاعل ضمیر بارز یا ضمیر مستتر باشد و بخواهیم جمله را مجهول کنیم ، بهترین راه این است که فعل را همراه با فاعل خود از جمله برداریم آنگاه آنرا به صورت مجهول به صیغه مفعول به (که تبدیل به نائب فاعل می شود) بیاوریم : **یکرمون علیاً : یکرم علی / اکرمه : یکرم**

● اگر فعلهای دو مفعولی را مجهول کنیم یکی از مفعول به ها به نائب فاعل تبدیل می شود و مفعول به دیگر به صورت مفعول به باقی می ماند. و غالبا مفعول به اول را به نائب فاعل تبدیل می کنیم و مفعول به دوم را به همان صورت قرار می دهیم .

● نائب فاعل در احکام خود همانند فاعل می باشد و به ۳ صورت دیده می شود

....